

NYA

Bladet

1977

: 6

OBS: **HEMLIGT!**
ENDAST för VOK-are !!

Bollen är kastad,
.... MEN vågar vi öppna årets
låda ??

BLAD VÄNDES PÅ EGEN RISK!

Vi har nu äntligen lyckats samla ihop fjolårets alla mödosamt förvärvade "svettdroppar"

På sidan 1: Anders Öberg lämnar livstecken från vildmarken

sidan 2: **O-RINGENS HISTORIA**

sidan 7: - sidan

sidan 8: Från en blivande läkare

sidan 9: Vem håller i trädarna?

sidan 10: Svettflingor från Harsa

bilaga: Vokbladet så att du hittar till klubbstugan

Prenumeration: Årsavgift
familj: 45kr/år vuxen: 30kr/år ungdom: 15kr/år
(t.o.m 17år)

Domaren frågar det superblonda vittnet:

- Hur gammal är ni?
- Tjugosex år och några månader.
- Hur många månader?
- Trehundratolv.

Det här börjar ju bra

Älvdalen 78-01-18

Till alla kända, som okända VOK:are

Här kommer ett litet livstecken från vildmarken. Denna gång från nordvästra Dalarna, närmare bestämt Älvdalen, en liten ort, på c:a 3.000 inv.

Ni som en gång var med på skidlager i Idre o Grövelsjön, kanske kommer ihåg att vi passerade Älvdalen c:a 10 mil, innan vi nådde Idre. Självt kände jag inte igen mig.

Jag anlände hit lördag 7/1 -78 för att tjäna staten, Domänverket. Det är alltså dax att börja jobba på allvar nu, efter att jag har slutat skogsteknikerutbildningen i Bispgården, Jämtland den 21/12 -77.

Som ni förstår räds jag icke för ociviliserade trakter, även om det ofta är lite svårare att acklimatisera sig i början. Men folket här i Älvdalen är "ohyggligt" hyggligt, trots att jag bara varit här drygt 1 vecka, känns det nästan som 2!

Ni som sitter och lusläser i texten för att hitta något som handlar om träning, skidor, snö, kyla etc.... - lugn, lugn - det kommer!!

Jag håller regelbunden kontakt med fosterön i form av de veckovisa tidningsrullar som min kära moder skickar mig. Så jag vet nog vad ni sysslar med!

Såg i senaste bunt, att ni lyckats skotta ihop en snösträng vid VOK-stugan för att åka med riktiga skidor på - BRA GJORT, ni som gjorde't!!

Ja, nu till läget för min del. De senaste 3½-årens flyttande hit och dit, har sänkt min träningskaraktär till i princip, nollpunkten! Men nu har jag hamnat i vinterland och relativt regelbunden arbetstid. Vilket jag hoppas ska leda till en mera aktiv Mr Öberg !?!

Här har hunnits hasa plank på plastskidorna ett flertal gånger, och jag ämnar fortsätta därmed.

Hur som helst, ni må ha det så trevligt i blötsnön, om det över huvudtaget kommer någon?

Tyvärr kom ju ingen av er med till Vasaloppet - ej heller jag, men jag ska delta som åskådare, då Eriksberg bl.a, bara ligger 4 mil härifrån.

Nåväl, några av er lär jag väl träffa till sommaren!

Anders Öberg

- Ingenjörn får nog brassa på en gång till, så skogvaktaren, han hörde vesst ente det första. !!

Skogvaktare Månsson var känd i hela socknen för sin vassa tunga. Han var också en mycket skicklig jägare och ledare för de ärliga harjakterna i socknen. I dessa deltog under flera vintrar en rik bruksingenjör, som var lika viktig och skrytsam, som han var dålig skytt.

En gång spratt en liten harpalt till framför bruksingenjören, som naturligtvis avlossade ett skott. Bom, förstås. Haren tvärstannade, som ungharar gärna gör, satte sig käpprak och lyssnade.

O-RINGEN SPECIAL

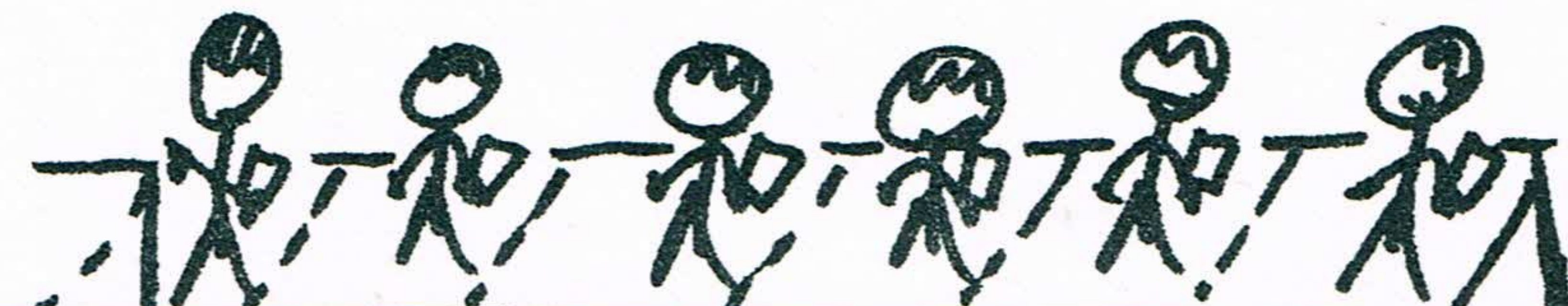
RRRRRIIIIIINNNGG! Klockan ringer. Fredag morgon. Klockan är bara halv fem. Vad är det för väder idag? Regnar det? Eller blir det regn? Vad ska jag sätta på mig för kläder? Hinner jag? På med kaffe pannan. Fixa några mackor. Räcker dom hela dan? Hinner jag läsa vad dom skriver i blaskan? Jodå, dom skriver i dag också om starten i årets 5-dagars. Det börjar i dag och jag skall iväg och hjälpa till vid en startplats mitt ute i stora skogen. Frågorna virvlar runt som små sateliter i huvudet. Det är faktiskt lite pirrigt i magen. Man vet ju inte om det kommer att klaffa eller om det blir fiasko alltihopa. Hur skall vi göra om det blir fel nånstans? Åh, det skall inte bli fel säger dom som vet. Det blir väl nån genomgång när vi kommer ut på plats? Hur mycket är klockan? Jo, jag hinner nog. Ner med matsäck, varma kläder, stövlar, regnkläder i väskan och så iväg till Södervärn där vi skall samlas. Där står redan Bengt och väntar, han är alltid ute i god tid. Han skulle visst hjälpa till nån annan stans. Så småningom när vi (startfolket alltså) samlats gav vi oss iväg till Etelhem. Vi hade väntat oss långa, långa bilköer så vi var ute i god tid. Men trafiken var inte värre än en vanlig fredag morron kl sex. Väl framme i Etelhemskogen stod MANKAN och väntade. Han var Bossen över gänget. Startplatsen var redan uppbyggd. Det hade etapparrangörerna gjort. Dom hade också sorterat alla kartorna och startkortet, som vi skulle dela ut, så att dom stämde överens med startlistorna. Det visade sig senare att de hade sorterat rätt. Lite över 2 000 personer skulle startas mellan kl 8 och 12. Det var ungdomar upp till 14 år och gamla "gubbar och kärringar" som skulle starta här. Mankan hade sin genomgång och arbetsuppgifterna fördelades. Anders skulle blåsa i visselpipa varje minut, Eddy skulle vända blad på blädderklockan varje minut, Janne skulle försöka springa ifatt de som försökte tjyvstarta, Hild skulle ta emot de som kom för sent till start (stirriga), några skulle dela ut kartor och några skulle samla in kartor då det inte kom nån till start. När alla hade fått sitt ansvar för att alla detaljer skulle klaffa så satte vi oss ner i skogsbacken och tog en välsmakande morronfika. Klockan var väl ungefär sju. Då kom dom. En efter en och snart stod dom i hundratal utanför avspärrningarna, stirrande på oss som satt där och var nervösa för hur det skulle klaffa. Klockan blev åtta och Anders blåste iväg de först startande. Det tog högst tio (nervösa) minuter att komma in i en viss rutin sen flöt arbetet perfekt. Några försökte tjyvstarta men Janne var fortfarande vaken! Några kom förstas för sent till sin start och en del kom för tidigt och påstod att dom skulle starta men det visade sig varje gång att dom hade tagit fel på starttid. Hild var lugnet självt när hon försökte reda ut på vilken tid de skulle starta, vilket inte de tävlande var precis. De som virrade och surrade mest var "gubbarna" över 56 år. Det verkade som om dom var mest nervösa, konstigt. Dom har ju hållit på många, många år med den här sporten. Kan det vara början till ...? måntro??? Tiden gick, klockan blev tolv. Alla hade startat, TV hade filmat, Radion hade intervjuat och Mats Nilsson fotograferat, startplatsen hade

rivits, då kom det regnet. Vilken tur va! Det tog en halvtimma att riva starten. Det blev sen till en sport att pressa den tiden varje dag, så sista dan revs de sista pålarna och repen samtidigt som startsignalen gick för sista man.

Ungefär så fungerade det i alla fem dagarna. Alla var överens om att jobbet vid startplatsen var mycket intressant och trevligt, fast jobbigt med de tidiga mornarna.

Till sist, en av många, en rolig händelse. Det var när det kom fram en Israel andra dagen med ett meddelande från överledaren Albinsson. Med ett brett smajl på läpparna och ett artigt bugande och bockande överlämnade denne Israel ett litet meddelande där det stod att läsa "Denne gode man är ingen hejare på det här med orientering, vill ni starta honom så tidigt som möjligt, tack!" Det kan noteras att denne Israel hade en hastighet i skogen på cirka 1 km/tim. Första dan startade han bland dom sista och var i mål strax innan skymningen (nästan). Så det var ju bäst att låta honom starta bland de första så att målpersonalen också kunde få komma hem i tid.

Slut
från startplats 5 under 5-dagars 1977

H56	D56	H10	D10	H62	D62	H12, D12	Box

Första gången vi i "Mål 5" träffades för information ute i Vibble, liknade vi tävlingen vid "Korpen på våren", men det tog snart Roffa ur oss. Han visade bilderna från Värmland -76!

"Oj, vad stort och mycket folk, det här klarar vi aldrig av", var kommentaren från "gänget i mål 5".

"Men", tänkte vi : "ute, varmt, lite kläder och mycket sol på hela kroppen. Härligt!!" ...stackars alla i exp. på långtradarflaket med solen gassande på pressemningen!!!
.....Vi skall nu försöka redovisa några episoder från dom olika etapperna:

E:I i Etelhem: Regn, blåst +4°. Nerverna låg utanpå, hur skall detta gå??

Anita hade Berits långkalsonger (kallt oförberedd!), 77 tunnor i "Berras" ladugård draperade längs väggarna.

Bengt Söderlunds instruktioner om flagghissningen stal publikens intresse, men "ve och fasa, när flaggan gick i topp hade Söderlund mössan kvar på sin knapp".

Vi rullar nu vidare mot Linde.

Vi sov nu första gången i vårt nya hem. Där hade vi inte blivit upplysta om att

"Hansa" hyrt in ett oljedrivet kraftverk för el-försörjningen,

som sedermera visade sig vara Nisse Hallgrens snarkningar + en termoskork som exploderade.

E:II: Efter en kall natt; minusgrader, var det vissa problem att få liv i "Lången", som på grund av sin längd och för liten sovsäck hade stelnat till i överkroppen. Idag var det Lisa som hade Berits långkalsingar!

Fram på dagen, när tävlingen började lida mot sitt slut, fick Roffa se en vitklädd i sjukältet. Tänkte då på sin skada, som han fått under träning, gick in och la upp sig på båren: "Vill du se om min fot?"

"Visst", säger den vitklädda och tar fram skalpellen.

Roffa: "Är du läkare på lasarettet?"

Den vitklädda: "Nej, jag är chaufför!"

"Tack", sa Roffa, kvickt på med skorna, så fort ut bland allt folk.

.....Så vidare mot Tjelders. Vi såg nu fram emot en lugn kväll hemma i familjen Dahlbergs sommarstuga. Sedan Lisa och Anita lagt om Gunillas öron med "syrenblad", somnade alla lugnt, utom "Elverket".

E:III: Lovande väder 05¹⁵, saknade dom "77", kö till toan.

Men Anitas varma välling var toppen!

...Idag har Kerstin långkalsingarna som tillhör Berit!

Roffa duschades i MÅL 5, av det vatten som samlats på pressemningen, medan de tävlande föredrog att bada i havet.

Vi flyttade nu till den natursköna plats, där Etapp 4 gick av stapeln: Lickershamn. Där var det svårigheter få släpen på plats, vilket gjorde att middagen blev två timmar försenad. Under middagen kom en "Broare"

in och ville låna en flagga. De hade kommit på att stängerna stod för tätt. Vi lånade även ut vår slägga, och som kompensation fick vi all lövdekoration från MÅL 4!

.....Den kvällen fick Kurre Redner inga våfflor! Han lånade ut sladden till våffeljärnet, och elementet i hönshuset, för att VOK-arna inte skulle frysa.

E:IV: Vi har nu börjat upptäcka vissa brister i vår organisation: felaktigheter när Göte och Kerstin tryckte!

Dagen var blåsig. Roffa har fått låna Berits långkalsingar! Vi saknade "Längen" och Folke, som åkt före till Kappelshamn att förbereda vår egen Etapp 5.

Som tur var stannade Mats Nilsson kvar i Lickershamn, när vi prydde våra egna slingor med blomster, som med sång fästes på målställningen! Det var mycket att göra, och regnet stod som spön i backen. Många var sura utanpå och inuti, men tinades upp av Hjördis "gryta" !

E:V: Vaknade tidigt av Hjerps stämma. Alla nervösa, men vädret på vår sida! Bysen först över mållinjen. Första tävlande kom in i Mål 5, och hyllades med rosor av Anita. Kranskullorna stod på rad och hyllade.

Men när målet var rivet och publiken hemgången och ett lyckat 5-dagars var slut, då kom den sista tävlande i mål.

Gänget i MÅL 5,

tackar för att dom fick åka hem!!!!:

ROFFA- NISSE- ANITA- LISA- ÖRJAN- LASSE- SOLAN- KERSTIN-
HJERP- STIG- GUNILLA- VIVIANNE- GÖTE- BENGT- ALLAN- HÅKAN-
FOLKE.

O-RINGEN

O-RINGEN

O-RINGEN

O-RINGEN

O-RINGEN

O-RINGEN

5-dagars på Gotland

Det kändes som att ge sig in i ett äventyr när jag lo- vade hjälpa till med 5-dagars. En pytteliten, ovan kugge i det stora maskineriet som jag visste att 5-da- gars måste vara. Vid Allans informationsträff fick jag en enastående fin titel: Paginerare. Hade aldrig hört ordet förut men tog sen reda på att det kom att "fresta" på högerarmen.

Jag stämplade, och stämplade och stämplade i fem dagar. Och så; plötsligt var allt över. De ändlösa, ringlande människoköerna, först mot mål- och startplatsen, efter några timmar tillbaka till bilarna. Hur kändes det månne om kvällarna för alla de tältande? Vi andra ploc- kade fram vantar och stjärtvärmare, satt med läderstöv- lar och höll oss i lä, och på kvällarna återvände vi till våra sköna hus. Men orienterare är ett härligt, härdigt släkte och alla var nöjda när de åkte hem.

"Soliga Gotland" surade dock nästan alla de fem dagarna, flaggorna hängde till tork i målvagnarna på nätterna. På tal om flaggor, Lisa och jag fick hissa den svenska flaggan på öppningsceremonien för den nyfödda prinsessan Viktoria. Det kommer vi nog att minnas ännu när vi sit- ter på hemmet och knarrar i våra gungstolar!

Lisa, ja hon kokade kaffe. Ibland tyckte jag hon kokade åt h e l a 5-dagars! Vår målvagn luktade gott, både bittida och sent, och sista dagen smaskade vi i oss några jordgubbstårter till kaffet. Smaskens!

Så får vi inte glömma karl'n som trodde att alla 5-dagars- orienterare bara kunde trampa och hoppa på fridlysta väx- ter och under vrål som för all framtid skulle skrämma, bort alla fåglar på ön. Ja, han blev ju Sverige-kändis på kuppen och egentligen undrar man så här efteråt: Vad vann han? Hoppas det inte dyker upp nån sån där figur i sommar också.

Till sist ett tack till alla VOK-are för glatt kompis- skap under de minnesvärda 5 dagar på Gotland

Astrid Wallier

O-ringens femdagarsorien- tering arrangeras nu för 13:e året i rad.

Tävlingen startade 1965 med blygsamma 200 startande. Då avgjordes också en e- tapp i Danmark, tre i Skåne och en i Blekinge. Herrseg- rare då blev: Nisse Bohman, Hyllstofta och damsegrare Inga-Britt Bengtsson, Kris- tianstad.

1966 gick tävlingen i norra Småland och Västergötland. 700 startade.

1967: Östergötland. 2100 startande.

1968: Västergötland. 2000 startande.

1969: Dalarna. 5000 startan- de.

1970: Skåne. 7100 startande.

1971: Södermanland. 9200 startande.

1972: Småland. 8900 star- tande.

1973: Dalarna. 11200 star- tande.

1974: Skåne. 11000 star- tande.

1975: Stockholm. 10.200 star- tande.

Och så ifjol det verkliga re- kordåret med 16000 startande i Värmland.

SOLSIDAN

Jag tänder på mörkhåriga

Solskensbarnet

- Vad kan ni göra då, frågade cirkusdirektören mannen som sökte jobb.
- Jag kan härma en fågel.
- Det är väl ingenting. Det har vi många som kan.
- Jaha, sa mannen och flög ut genom tånstret.

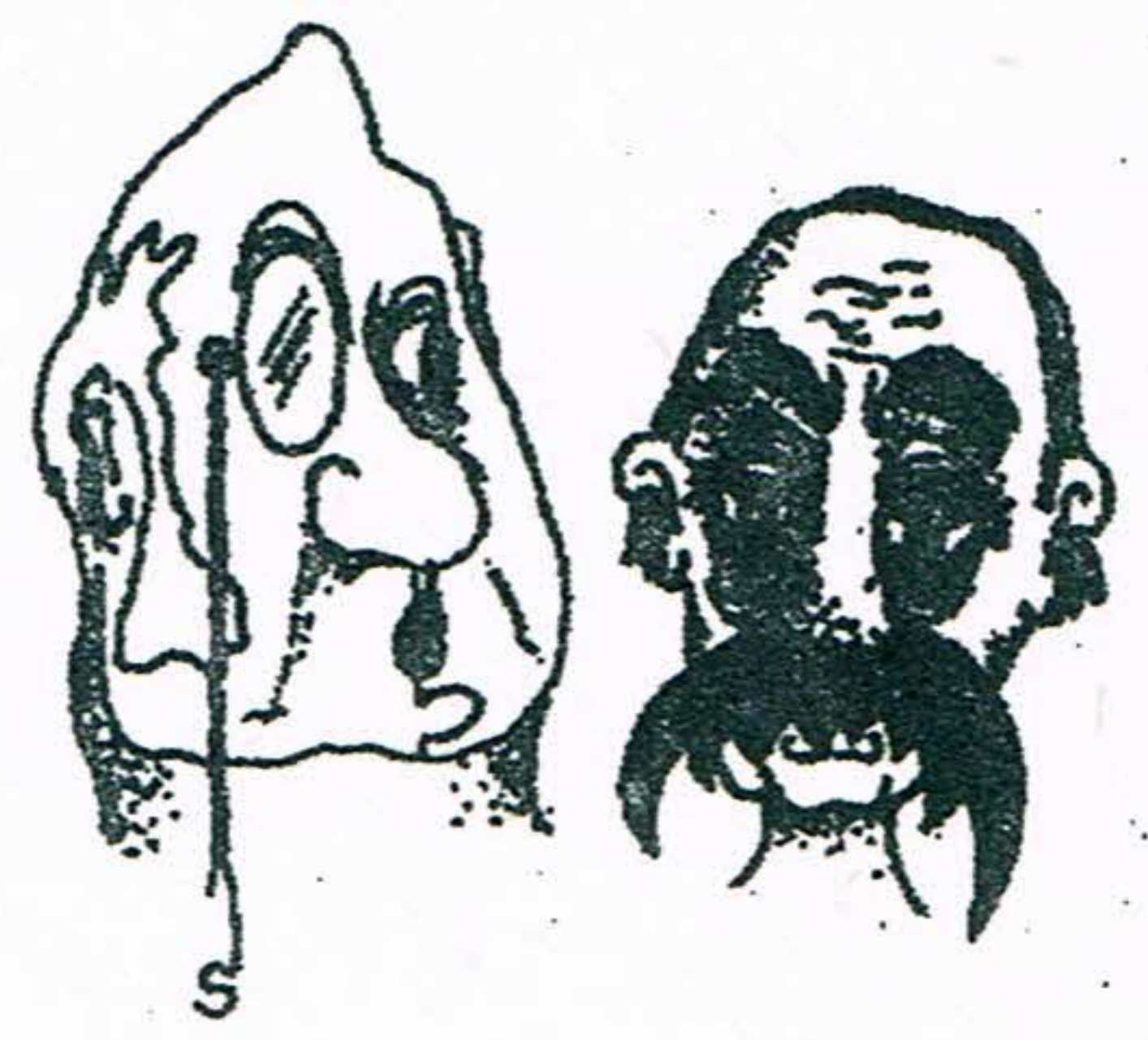
- Min man har börjat på en hushållskurs. I går fick de lära sej baka bullar.
- Blev bullarna bra?
- Utmärkta. Vi spelade bordtennis med dom hela kvällen.

Baron Gyllensvans möter greve Snelstjärn och säger:

- Hur står det till?
- Trött, förbaskat trött.
- Hur så?
- Jo, Jean var borta i går kväll och han hade glömt att lägga fram min pyjamas innan han gick, så jag fick sitta uppe hela natten.

Lilla Lisa är för första gången på landet. Hon kommer springande, mycket uppiagd och säger:

- Mamma, kom får du se! I ladugården ligger det sex små grisar och blåser upp den sjunde, så att den blir stor som ett hus.

- Jag läser en bok som heter "Vad tusentals kvinnor längtar efter".
- Titta efter om dom har stavat mitt namn rätt!

Det hördes svordomar från badrummet.

- Vad är det för fel nu då?
- Det är rakkniven, svarade frögade hustrun.
- Du pratar. Du ska inte försöka inbilla mej att dina skaggstrån är hårdare än korkmattan som jag la in i köket i går...

Vasalopp

I Göteborg utspann sig den här dialogen.

- Äsch, Vasaloppet det är väl ingenting. Det har jag åkt fyra gånger.
- Enda problemet är att man blir så hungrig.
- Men det finns ju matkontroller.
- Första dan ja.

Mamma känguru hoppade runt, runt i vild förtvivlan. Till sist lugnade hon sig något, vände sig ilsket till sin son och sa:

- Hur många gånger skall jag behöva säga att du inte får röka i sängen!

Det var killen som var så liten till växten att han blev inkallad till modellflyget.

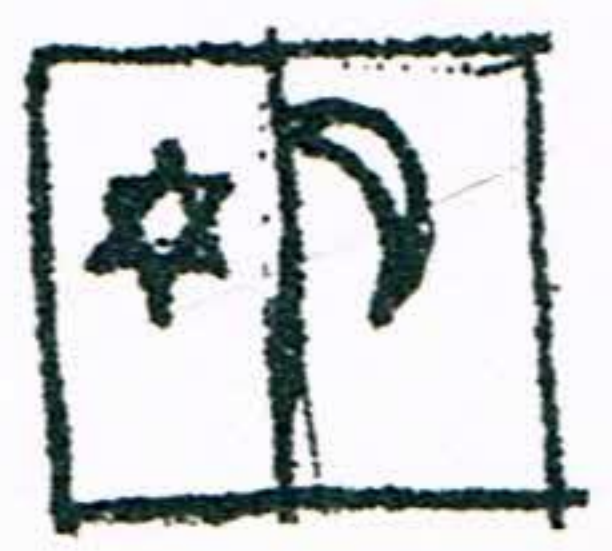
Uppsala 28/11 1977

Hejsan alla ni där hemma!

Tänkte skriva lite och tala om hur jag har det. Jag har det bra. Sitter som vanligt uppe sent, det tycks vara på natten som fli-tens lampa lyser här i studentrummen. Man omvandlas mer eller min-dre till nattdjur. Mina första veckor här åt jag lunch eller drack eftermiddagskaffe då mina lägenhetskompisar åt frukost. Nu delar vi frukostbordet.

Jag gick och la mig att sova vid 21-tiden i början av terminen. Nu kryper jag till sängs vid 2-tiden med Baily som sällskap.

Baily är inte någon hund eller katt (inte någon pojke heller, om nu någon trodde så), utan en histologisk bibel, som jag håller på att plöja igenom till nästa tentamen.

Jag kanske skulle berätta lite om hur jag bor. Delar en lägenhet på Gotlands nation med 3 gotlandssorkar. Här i huset finns sammanlagt ca 25 gotlänningar, det kändes skönt i börjaninuan man ~~hunnit~~ hunnit lära känna några kurskamrater.

Från mitt fönster kan jag se domkyrkan, varje kvart påminner den om sin existens. Mycket irriterande att ligga och räkna kvartarna som går när man inte kan sova.

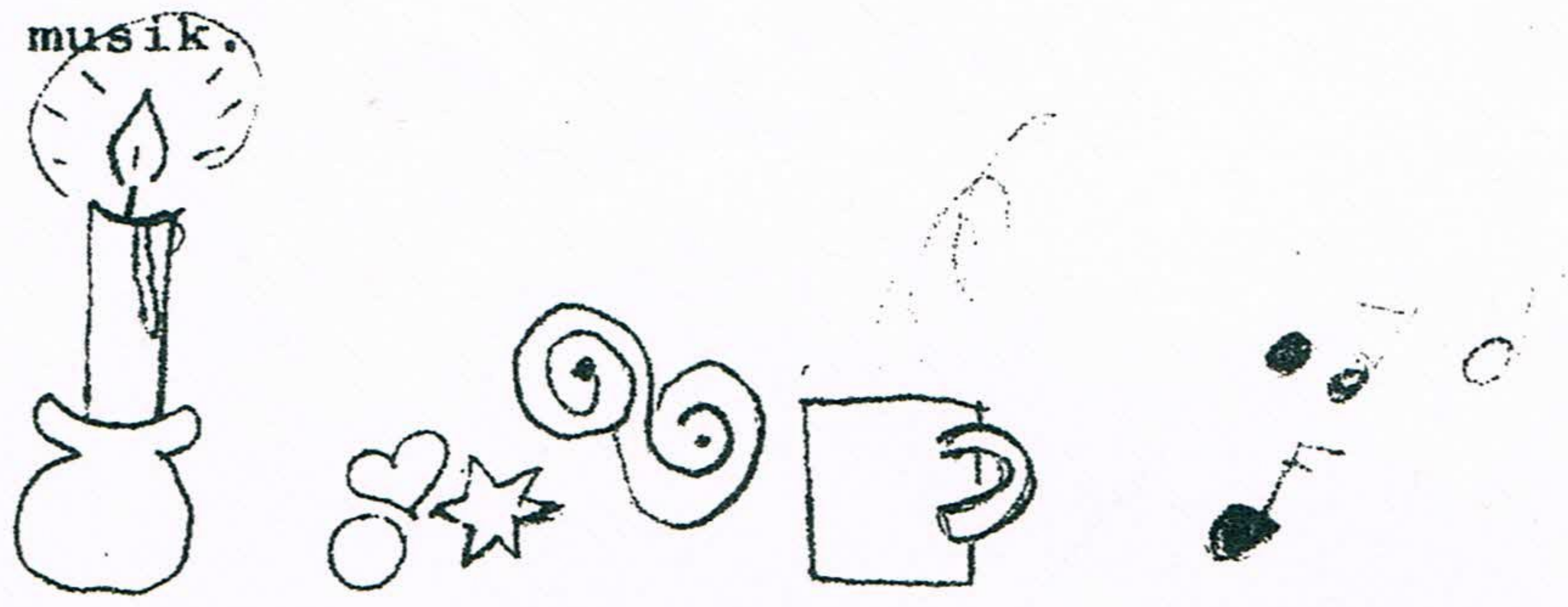
Havets brus behöver jag inte sakna. Fyrisån porlar fram på andra sidan gatan. Just nu delvis isbelagd.

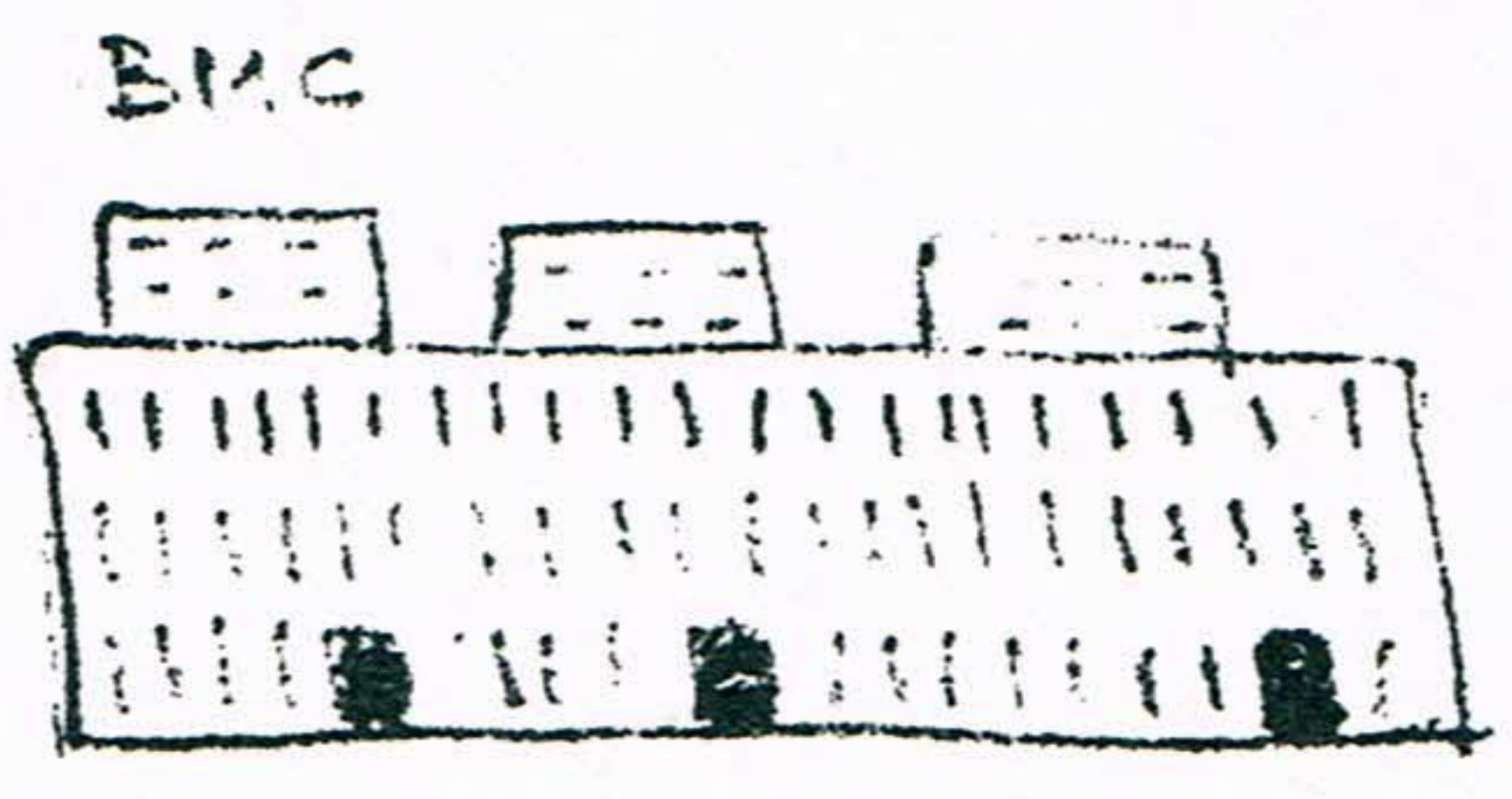
Det vilda studentlivet som man hörde så mycket talas om innan man kom hit, har visats dig vara ganska lugnt. Jag har faktiskt bara varit på fest två gånger på tre månader. De gånger nationen har haft gasque (fest) har jag flytt fältet och rest hem till Gotland. **HÄR BOR JAG**

En mycket trevlig företeelse är däremot lördagskaffena här på nationen. På lördagseftermiddagarna samlas vi här på nationen, dricker kaffe, äter bakelser och småpratrar. I söndags hade vi adventskaffe. Saffransbullar, pepparkakor och glögg.

Sång och musik. Mysigt!

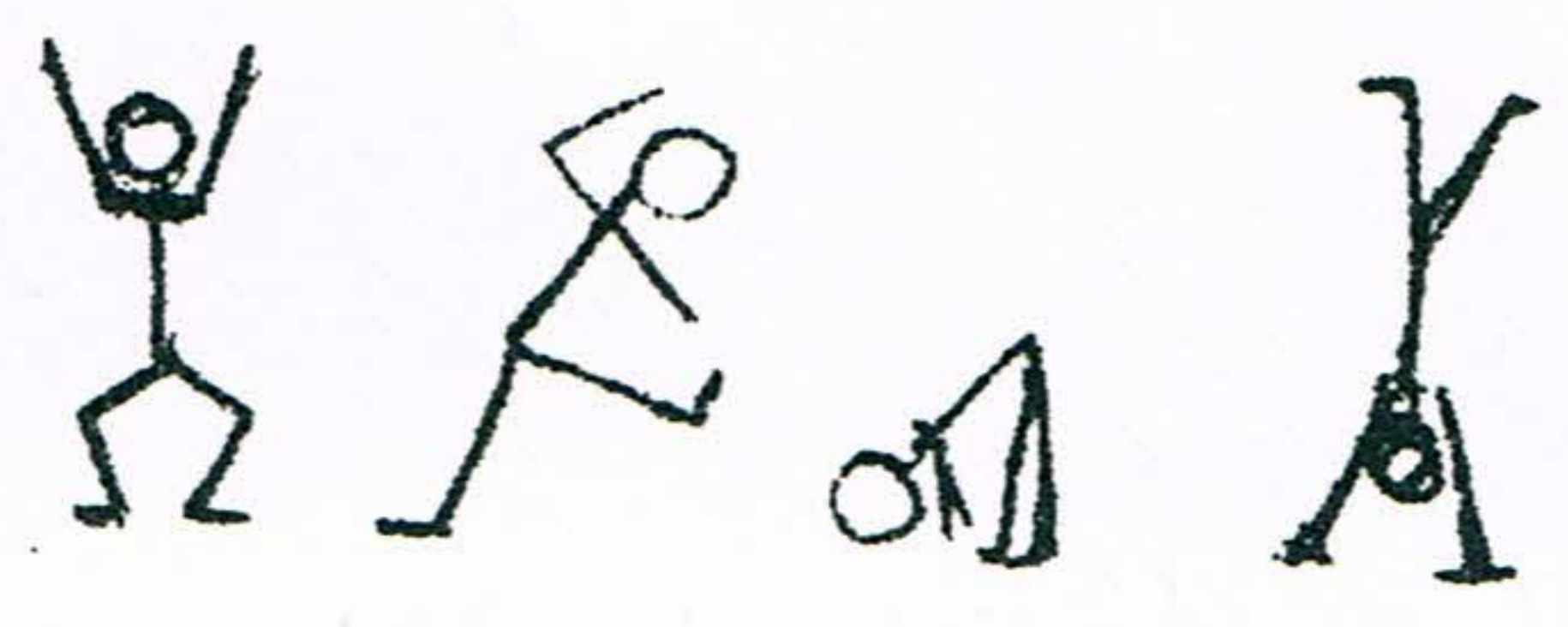

Min "skola" ligger lite utanför det centrala Uppsala. Den kallas BMC (biomedicinsk centrum), är tio gånger så stor som Säveskolan- och tio gånger ~~mer~~ fulare.

En positiv, sak med den är att den är belägen alldeles vid "stadsskogen". Där finns det löparbanor och el-ljusspår. Dusch och omklädningsrum finns i källaren, så det är bara att ge sig iväg och springa ett tag när man tröttnar på att banka in alla fakta som ska in i ens arma huvud. Tyvärr är dagarna ganska späckade så någon större daglig vana är det inte.

"Svettis" är en annan fin sak här i Uppsala. Det är studenternas gamla insvettade gymnastiksal. Där finns lärarledd motionsgymnastik nästan alla tider på dygnet. Det är bara att knata dit när andan faller på. Ohh, det gör den då och då- särskilt när studieandan faller av.

Ja, nu vet ni hur jag har det här i Uppsala. Hur ni har det kan jag ju läsa på sportsidorna då och då. Det är roligare att se hur alla ungdomar bara blir duktigare och duktigare.

Till sist ett ord till er som tänker som mamma när jag åkte. Hon sa: Ja, då fick du aldrig tröjan då...
—Kom igen om 7 år !!

VOK-STUGAN

611 62

Ordförande:	Sten Björklund	610 65
vice — " — :	Gert Lundkvist	703 57
Kassör :	Gurli Hörnell	136 13
Sekreterare :	Nils Hallgren	112 47

Orienteringssektion:

Gert Lundkvist	(se ovan)
Rolf Malmros	661 40
Ingemar Olsson	644 31
Lena Nyström	361 14

Skidsektionen:

Rolf Pettersson	645 74
Tommy Olsson	112 01
Göte Dahlberg	172 62
Gun Olsson	710 49

Ungdomssektionen:

Elisabeth Ohlsson	642 93
Gunnar Wallier	140 53
Gunilla Pettersson	645 74
Björn Persson	110 12

Motionssektionen:

Uno Jonsson	120 41
Benqt Söderlund	151 89
Herbert Nilsson	177 63

Stugkommittén:

Torbjörn Spång	185 37
Nils Hallgren	(se ovan)
Eddy Öjefors	189 45
Benqt Söderlund	(se ovan)

Harsalägre 1977

Den 27 dec. lämnade 27 gottlänningar (av ädlare börd, dvs vok:are) på vinst och förlust (men mest för tränings skull) och för att per bil färdas till Harsa, en mil utanför Järnsö (uttalas Jarrse).

Kl. 04.30 anlände vi till målet hungriga och trötta. Vi tvekade en sekund, men sedan tog hungern över, och vi kontaktade oss över en kartong med mackor och smulor. Sedan slet vi oss lass och dök ner i sängarna.

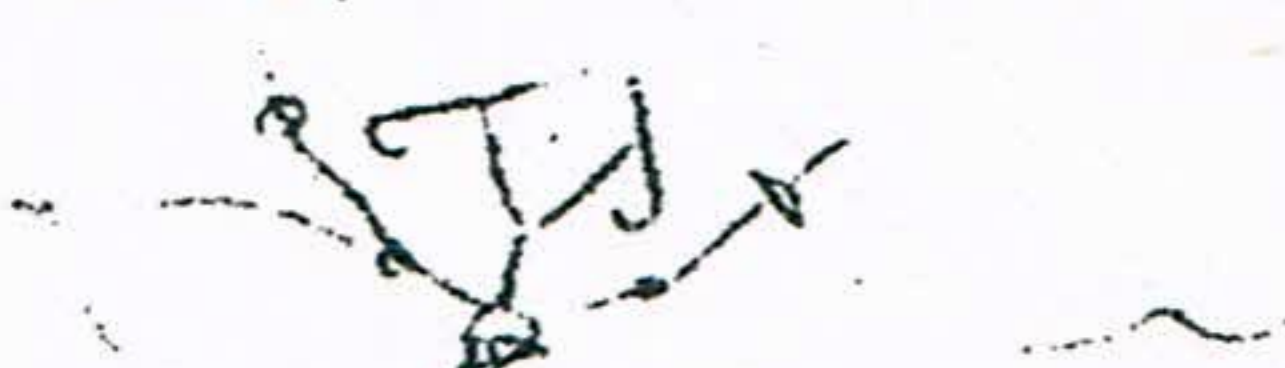

Första träningspasset fick vi åka så långt vi ville och alltid blev det inte så långt.

Några dagar senare ställde vi (ledbrutna och halvt invalidiserade) med dödsföret upp mot Hallands fantomåkare. OCH VANN!!! I många av klasserna blev det både dubbel- och trippelsegrar för gottländs del.

En eftermiddag tog vi sikte mot slalombacken^{för att testa} vårt mod och föräldrars nerver... En av oss startade med att helt handlöst kasta sig över ett ofömodat gupp och inte helt frivilligt göra en dubbel saltomotai med skriv. - OCH ÖVERLEVDE!!

Man börjar förstå uttrycket "Upp som en sol och ner som en pannkaka". Annars klarade sig dem flesta utan otäta cykelpåringar i snön.

På nyårsafton var det dans, men dessförinnan samlades vi för att äta fruktallad och glass och leka dumma lekar (tyckte dem som blev utsatta).

Sen knallade vi, en grupp jeansklädda gottalandsungdomar, mot dansgolvet för att mötas av en massa sammetskavajer och svarta uppslitsade kjolar. Men detta förskräckte inte oss - käckt stegade vi in och drog en snake till tangotoner - något utbitade!!

En eftermiddag kom en representant från Easbyverken och skulle visa och prata om sina produkter. Han lottade också ut en del saker, bl.a. en mjölväska som Gunilla P kammade hem. Högsta vinsten, ett par plastskidor + bindningar gick också till Gotland, närmare bestämt till Bettan.

Samma dag som vi åkte hem tåvlade vi mot Väsby och Flammaby, där det nästan rörde sig om utklassning.

I D13-14 och H13-14 tog vi platserna 1-4. Sterslaget, tyckte vi och åkte hem.